

Je suis Volnovaha, Doneck, Mariupol

Lucija Kavčič, foto: Matic Štojs

Njegova ekscelenca Mikola Kiričenko je veleposlanik Ukrajine v Republiki Sloveniji od konca avgusta 2011. Z njim smo se pogovarjali o vojnem stanju na vzhodu Ukrajine in o tem, kaj država pričakuje od pridružitve Evropski uniji.

V čem je bistvo ukrajinsko-ruskega konflikta? Rusija ne priznava, da je napadla Ukrajino. Kako poteka ta vojna, ob tem da Rusija ne priznava, da je v njej udeležena?

Pred skoraj letom dni, februarja 2014, se je v Ukrajini zgodila revolucija dostojanstva, s katero se je naše ljudstvo dokončno odločilo za evropski, demokratični razvoj države, kar je nasprotju z aziatskodespotskim modelom razvoja, ki ga vsiljuje Kremelj. Revolucija dostojanstva je dala Ukrajincem upanje, da bodo s pomočjo volje novega vodstva države uresničili prizadevanja ukrajinske družbe, ki so potrebna za izvedbo demokratičnih reform v Ukrajini. Te bi nam pomagale približati se glavnemu cilju: postati polnopravna članica evropske družine narodov.

Toda pot mirnih, demokratičnih sprememb v naši državi je zaprla sosednja država, ki si brez Ukrajine, brez njenega potenciala in geopolitičnega položaja ni mogla predstavljati obnove svojega »kremeljskega imperija« v evrazijskem prostoru. Prav zato je z uporabo dvomljive teorije, tako imenovane obrambe ruskega sveta, Putinova vojska vdrla v Ukrajino in si nezakonito prisvojila ukrajinski polotok Krim. Po priključitvi Krima je Kremelj sprožil drugo fazo svojega imperialističnega načrta, ki do potankosti ruši vsa pravila obstoječega mednarodnega prava: to je oblikovanje tako imenovanega kopnega koridorja po ozemlju Ukrajine do zasedenega Krim, vse do nepriznane »Pridnestrske republike« v Moldaviji in ustvarjanje kvazi države »Novorusije«. V ta namen je Putin začel »hibridno vojno« proti Ukrajini na vzhodu v upanju na hitro osvojitev celotnega jugo - vzhodnega dela naše države. Vendar se načrtovani »blitzkrieg« ni zgodil zaradi junaškega odpora Ukrajincev, ki na račun velikih žrtev branijo suverenost in celovitost Ukrajine.

Koncept »hibridne vojne«, ki sem ga omenil, ni nov. Ruska federacija, ob tem da popolnoma zanika svojo vpletenost, oborožuje teroriste iz tako imenovanih Doneške in Luganske ljudske republike (DLR in LLR) in nezakonito – pod krinko »humanitarnih konvojev« – prevaža čez mejo v Ukrajino vojaško tehniko. Poudariti je treba, da so opazovalci OVSE samo na dveh mejnih prehodih ukrajinsko-ruske meje, Gukovo in Doneck, na večini več kot tristokilometrske meje med Ukrajino in Rusijo pa Ruska federacija opazovalcev OVSE ne pusti.

Rad bi poudaril, je cilj Rusije geopolitično povračilo po razpadu ZSSR. Putin, za katerega je po njegovih besedah »razpad

Sovjetske zveze postal največja katastrofa stoletja ... Desetine milijonov naših sodržavljanov in rojakov se je znašlo zunaj ruskega ozemlja«, je iz vzhodne Ukrajine naredil poligon za preizkušanje svojega novega orožja. Ukrajino bi rad zadušil v krvi, s tem da oborožuje proruske upornike, pošilja v Ukrajino tako imenovane prostovoljce, plačance in »dopustnike«, bataljonske taktične skupine ruskih vojakov. Na območju konflikta delujejo ruski specialci, enote zračnih sil in marinci.

Internet je poln posnetkov in spletnih strani, ki razširjajo vesti iz Donbassa. Razplamtela se je informacijska vojna. Obstaja ogromno posnetkov, ki prikazujejo ukrajinsko vojsko kot agresorsko. Kako to komentirate?

Podporna komponenta »hibridne vojne« Rusije proti Ukrajini je informacijska vojna, ki vključuje vse kanale, po katerih tečejo informacije. V orbito ruske propagande, ki deluje s pomočjo visoke državne finančne podpore, so vključeni ukrajinsko prebivalstvo na konfliktnem območju, ukrajinsko prebivalstvo zunaj območja konflikta, prebivalstvo Rusije same in seveda mednarodna skupnost. Dejavnost številnih ruskih »fondov«, »centrov«, »kulturnih društev«, proruskih strokovnjakov po vsej Evropi je impresivna v svojem obsegu in je sorazmerna s sredstvi, ki so bila za to porabljena.

Po količini (ruskih) državnih proračunskih injekcij in po količini laži, ki jih širijo z zaslonov, je trobilo Kremlja, sramotni TV-kanal »Rusija danes« (Russia Today - RT), na prvem mestu. Pred kratkim je bila RT v Veliki Britaniji opozorjena zaradi nedopustnega predvajanja tendencioznih in neobjektivnih prispevkov. TV-kanalu RT so zagrozili z izključitvijo predvajanja v Veliki Britaniji, če bi nadaljeval s takšno prakso. Pred nekaj dnevi pa je predsednik US Broadcasting Board of Governors, Andrew Lack v intervjuju za New York Times dejavnost RT primerjal z dejavnostjo Islamske države na Bližnjem vzhodu.

Države Evrope so se končno vznemirile zaradi tolikšne razsežnosti ruskega propagandnega stroja. Tako je bil lani v Latviji ustanovljen Center Nata za strateške komunikacije (NATO Strategic Communications Center of Excellence); med njegovimi nalogami je zagotoviti ustrezen odziv na poskuse vplivanja drugih držav na informacijski prostor Nata. Visoka predstavnica EU za zunanje zadeve in varnostno politiko Mogherinijeva je 19. januarja potrdila predlog štirih držav – Litve, Velike Britanije, Danske in Estonije – o ustanovitvi televizijskega kanala, katerega namen bo nasprotovanje propagandi ruske televizije.

Kljub pomanjkanju sredstev se Ukrajina poskuša upirati ruski propagandi. Od avgusta lani v Ukrajini deluje prvi satelitski kanal v angleškem jeziku »Ukraine Today«, ki je zasnovan tako, da pokriva resnično realne dogodke v Ukrajini.

Septembra 2014 sta bila v Minsku podpisana dva sporazuma, ki sta določila osnovne pogoje za mirno rešitev krize na vzhodu Ukrajine. Ali lahko, prosim, komentirate, v kolikšni meri sta sprti strani spoštovali sporazuma iz Minska?

Ukrajinska stran je dosledno izpolnjevala zaveze iz Minska s 5. septembra 2014 in 19. septembra 2014. Predvsem smo dvakrat začeli premirje in ga enostransko spoštovali. Ker se teroristi niso držali premirja in niso spoštovali ustavitve ognja, je Ukrajina v tem času izgubila 237 vojakov in najmanj 148 civilistov. Čeprav so bili ruska stran in teroristi podpisniki sporazumov iz Minska, so nenehno in brutalno kršili njihove določbe. Namesto da bi jih v celoti izvajali, si je ruska stran močno prizadevala, da je kupovala čas s pomočjo postopkov za posvetovanja, katerih namen je bilo spodkopavanje bistva sporazumov iz Minska. Hkrati je Ruska federacija nadaljevala s kopičenjem velikih količin orožja in vojske v Donbassu. Od septembra 2014 so nezakonite oborožene skupine s podporo Rusije in s kršenjem sporazumov iz Minska zasedle več kot 550 km2 ozemlja.

V nasprotju z dogovorom o prenehanju ognja ob premirju se je obstreljevanje ukrajinskih položajev občutno povečalo. Od podpisa sporazumov iz Minska septembra 2014 je ruska stran znatno povečala svojo vojaško navzočnost v Donbassu, kjer ima več kot 8.000 rednih vojakov, 180 tankov, 570 APC, več kot 140 artilerijskih sistemov, več kot 70 sistemov GRAD itd., ter preplavila območje z najbolj kompleksnim težkim orožjem, vključno s smrtonosnimi sistemi TOS-1 Buratino. Pred kratkim so teroristi oznanili, da so ustanovili svoje zračne sile. Predpostavljamo, da bi bil to lahko manever, s katerim bi prikrili nadaljnje uvajanje in uporabo ruskih vojaških letal v akciji. Število ruskih čet na meji z Ukrajino prav tako narašča.

Nedavna odločitev predsednika Ukrajine, da bo v letu 2015 izvedel nove mobilizacije, je zato popolnoma obrambna poteza, ki je v zdajšnjem položaju logična, saj se ruske vojaške sile v Donbassu in na rusko-ukrajinski meji krepijo in večajo, čemur sledijo vse hujše kršitve premirja, prenehanja ognja in divji teroristični napadi.

Pred nedavnim je predsednik Ruske federacije Vladimir Putin na predsednika Ukrajine Porošenka naslovil pismo, v katerem je nakazal več načinov za mirno rešitev krize v Donbassu. Nam lahko, prosim, zaupate, kakšni so vaši pogledi na vsebino tega pisma?

Dne 15. januarja 2015 je ruski predsednik Putin poslal pismo ukrajinskemu predsedniku Porošenku, v katerem je predlagal umik vojaških sil z linije stika (line of contact). Vendar pa se pri tem sklicuje na dejansko (de facto) trenutno linijo stika in ne na linijo, ki je bila določena s sporazumom v Minsku. To je očiten poskus, da bi legalizirali številne kršitve v Minsku potrjene linije, ki so jih zakrivili teroristi. Poleg tega Putinov predlog ne upošteva, da je Rusija v Donbass uvedla novo visoko tehnološko razvito težko orožje z daljšim dosegom uničevanja. Njihova navzočnost torej postavlja pod vprašaj umik težkega orožja na prej dogovorjeno razdaljo. Poleg poskusa uveljavitve ruske različice linije stika Putinov predlog ne upošteva takšnih bistvenih elementov sporazumov iz Minska, kot je umik ruskih oboroženih sil, plačancev in težkega orožja z ozemlja Ukrajine, in tudi ne vrnitve nadzora nad državno mejo ukrajinskim oblastem.

Če povzamem, je ta Putinov predlog še en korak v scenariju pridobivanja časa in motenja sporazumov iz Minska, medtem ko Rusija še naprej utrjuje svoj položaj na terenu, vključno z novimi vrstami težkega orožja.

Kaj torej v zvezi s tem pričakuje Ukrajina?

Ukrajina vztraja pri takojšnjem praktičnem izvajanju (implementaciji) sporazumov iz Minska v celoti, še posebej pri liniji stika, ki je v sporazumih določena, kot prvem koraku proti deeskalaciji. Nujno potrebni so konkretni ukrepi in diplomacije pridobivanja časa, ki jo nenehno izvajajo Moskva in separatisti, ne sme biti več.

Pozivamo k nujni izvedbi še enega kroga posvetovanj trilateralne kontaktne skupine s podpisnikoma Zaharčenkom in Plotnickim, ki nosita osebno odgovornost za izpolnjevanje sporazumov iz Minska. Rezultat tega posveta mora biti oprijemljiv napredek pri izvajanju sporazumov iz Minska in priprava terena za organizacijo vrha v Astani, namenjenega jasnim zavezam k popolnemu izvajanju sporazumov iz Minska.

Kaj lahko poveste o pomembnih točkah sporazumov iz Minska, o decentralizaciji in nacionalnem dialogu v Ukrajini?

Ukrajina izpolnjuje svoje zaveze o decentralizaciji in nacionalnem dialogu glede na ženevski pridružitveni sporazum in sporazuma iz Minska. Delamo na ustavni reformi in decentralizaciji kot ključnem elementu, kot to predvideva ukrajinsko pravo v skladu z načeli Sveta Evrope. Poleg tega smo za vključujoč, pregleden in dogovoren dialog narodne enotnosti. Vendar so v danem trenutku naša prizadevanja ovirana zaradi sovražnosti ▶

v Donbassu in pomanjkanja zaupanja predstavnikov nekaterih območij Doneške in Luganske regije, ki jih nadzorujejo teroristi.

Mir v Donbasu bi bil temelj za izvedbo lokalnih volitev v skladu z ukrajinsko zakonodajo pod mednarodnim nadzorom. Samo s takšnimi volitvami bomo dobili legitimne predstavnike, ki bi lahko govorili v imenu regije.

Ukrajina je v energetskem smislu zelo odvisna od Rusije. Kako bi bilo mogoče zmanjšati to odvisnost?

Dejansko je Ukrajina ena od najbolj energetsko intenzivnih držav na svetu. To povečuje tveganje za njeno gospodarstvo in nacionalno varnost. Približno 40 odstotkov energije je Ukrajina prisiljena kupovati v tujini, tudi v Ruski federaciji, kar povzroča zaradi ruske agresije dodatne težave Ukrajini. Da bi se Ukrajina rešila iz nastalega položaja, je ukrajinski parlament (vrhovna rada) v začetku decembra 2014 odobril program ukrajinske vlade, v katerem so določeni njeni najvažnejši cilji, zlasti tisti, povezani z novo politiko energetske neodvisnosti. Nova politika energetske neodvisnosti predvideva: reformo trgovanja s plinom in z električno energijo v skladu z zahtevami tretjega energetskega svežnja, prestrukturiranje državne delniške družbe Naftogaz Ukrajine; privabljanje vlagateljev v posodobitev in vzdrževanje sistema za transport plina v Ukrajini; posodobitev infrastrukture energetskega kompleksa in druge pomembne reforme.

V zvezi s tem pa ne bi smeli podcenjevati kulture potrošnje prebivalstva, ki bo zaradi zvišanja tarif za plačilo energentov prav gotovo gospodarno porabljalo energijo, kar bo pripomoglo k varčevanju v interesu nacionalnega gospodarstva. Po mojem mnenju bo to skupaj z vladnimi reformami pripomoglo k zmanjšanju energetske odvisnosti Ukrajine in napotilo državo k energetski neodvisnosti.

V kakšnem položaju je sedaj ukrajinsko gospodarstvo? Bo evropska pomoč oziroma posojila dovolj za njegovo okrevanje?

Po najnovejših podatkih ukrajinskega statističnega zavoda se je BDP Ukrajine v tretjem četrtletju leta 2014 v primerjavi z istim obdobjem leta 2013 zmanjšal za 5,3 odstotka. Državni proračun Ukrajine za leto 2015 predvideva padec BDP za 4,3 odstotka. Evropska banka za obnovo in razvoj napoveduje padec BDP v Ukrajini za 5 odstotkov, Svetovna banka pa za 2,3 odstotka.

Posameznim državam kot tudi mednarodnim finančnim institucijam smo zelo hvaležni za pomoč, ki jo je Ukrajina prejela za podporo svojemu gospodarstvu. Tuja posojila so izjemno pomembna za ukrajinsko gospodarstvo. Hkrati pa je jasno, da brez temeljnih gospodarskih reform v državi zadolževanje ne bo zadostovalo. V zvezi s tem je parlament odobril program vlade, ki vključuje številne konkretne nujne korake k novi gospodarski politiki. Tako se predvideva med drugim na primer zmanjšanje državnega sektorja v letih 2015–2016 za 10 odstotkov zmanjšanje števila davkov z 22 na 9 v prvem četrtletju leta 2015, izvedba programskega sodelovanja z Mednarodnim denarnim skladom do konca leta 2016, aktivno spodbujanje izvoza in zaščita domačega trga ter še mnogi drugi ukrepi. Hkrati pa bi rad poudaril, da je glavni dejavnik, ki ovira gospodarsko rast Ukrajine, prav ruska agresija proti naši državi.

Spopadi se torej nadaljujejo in vse bolj trpijo nedolžni civilisti. Na veleposlaništvu ste 15. januarja odprli žalno knjigo zaradi zadnjih tragičnih dogodkov na vzhodu države, ko je bil med obstreljevanji zadet avtobus, poln civilistov. Kaj se je zgodilo?

Trinajstega januarja so proruski teroristi med obstreljevanjem ukrajinske kontrolne točke v Doneški regiji v bližini vasi Volnovaha zadeli avtobus. Ubitih je bilo 12 civilistov, 17 pa jih je bilo ranjenih. Te nedolžne ljudi je ubilo rusko orožje, s katerim Moskva preskrbuje proruske upornike na vzhodu Ukrajine. Opazovalna misija OVSE je po temeljitem pregledu glede na značilnosti kraterjev in poškodb na avtobusu ugotovila, da so na ukrajinsko kontrolno točko, kjer je bil avtobus s civilisti, streljali z raketami iz severovzhodne smeri, kjer imajo nadzor uporniki. To že v osnovi zavrača vse tiste mite, ki so si jih izmislili ruski mediji – visoko plačana propaganda Kremlja –, o domnevni »protipehotni mini« in celo »streljanju potnikov iz osebnega orožja«.

Svetovna javnost je izrazila sožalje Ukrajini. Solidarnost z našo državo je s posebno izjavo izrazil tudi Varnostni svet ZN, z resolucijo pa evropski parlament. Velika večina držav je obsodila napad. V vseh veleposlaništvih Ukrajine je v odprtih žalnih knjigah svoje sožalje izrazilo tisoče politikov, diplomatov, javnih osebnosti in navadnih državljanov. Tudi na ukrajinskem veleposlaništvu v Ljubljani je odprta žalna knjiga. Hvaležni smo vsem, ki so prišli na veleposlaništvo ter izrazili sočutje in solidarnost z našo državo. Hvaležni smo tudi Vladi RS, ki je podala ustrezno izjavo za javnost, obsodila teroristične napade ter izrazila podporo ozemeljski celovitosti in suverenosti Ukrajine.

Osemnajstega januarja so bili po vsej Ukrajini pohodi enotnosti v spomin na žrtve terorja. Predsednik Ukrajine Porošenko je na pohodu v Kijevu poudaril: »Tako kot je svet pokazal v Parizu, tudi mi v Ukrajini kažemo, da se ne bojimo teroristov. Enotni smo. Ukrajincev ni mogoče prestrašiti!« Veliko ljudi je nosilo plakate z napisom »Je suis Volnovaha«.

Koliko žrtev je do zdaj terjalo vojno stanje na vzhodu Ukrajine in kaj pomeni vojna v Ukrajini za evropsko varnost?

Rad bi spomnil, da je bilo od začetka ruske agresije v Ukrajini ubitih 4.500 ljudi; tudi 298 potnikov letala MN17 je postalo žrtev teroristov, ki jih podpira in oborožuje Rusija. Po našem mnenju bodo teroristi morali odgovarjati za svoje zločine, tako imenovani Doneška ljudska republika (DLR) in Luganska ljudska republika (LLR) pa bi morali biti prepoznani kot teroristični organizaciji. Dokler Rusija ne upošteva dogovorov iz Minska, ni nič drugega kot »država, ki podpira mednarodni terorizem« in ima Ukrajino za talca; kri ukrajinskih civilistov in tujcev, ki so jih ubili teroristi, ima na svoji vesti. Rad bi poudaril, da Rusija nikoli ni obsodila zločinov oddelkov svojih varovancev. Njena podpora pomeni, da se strinja z zamislimi in s stališči teroristov. Civilizirani svet ne bi smel sodelovati s tistimi, ki podpirajo terorizem. Če svet ne bo prisilil Ruske federacije, naj opusti svojo agresijo na Ukrajino, bodo v Ukrajini ljudje še umirali in Evropa nikoli ne bo varna. Onemogočenje samovolje teroristov na vzhodu Ukrajine bo pravi korak v boju svetovne skupnosti proti mednarodnemu terorizmu.

Dvaindvajsetega januarja so se teroristične akcije ponovile, tokrat v Donecku, kjer je med obstreljevanji umrlo 13 civilistov, ki so se peljali v trolejbusu. Kdo je odgovoren za to?

Obstajajo vse podlage za domnevo, da je bil ta skrajno ciničnі in brutalni teroristični napad

skrbno pripravljen, izvedli pa so ga proruski uporniki zato, da bi preusmerili pozornost sveta od grozote, ki so jo zagrešili v bližini Volnovahe. Takrat je bila krivda proruskih upornikov tako imenovane DLR očitna in jo je potrdila opazovalna misija OVSE. Kot povračilo bi zdaj proruski uporniki radi za dejanje v Donecku obtožili ukrajinske vojake. To je odkrita in nesramna laž. Prav tako ne more nihče ostati ravnodušen nad tem, s kakšnim cinizmom in užitkom so o tragediji v Donecku poročali ruski mediji. Popolnoma jasno je, da so po naročilu ruske strani uporniki iz DLR skonstruirali po svojem cinizmu in okrutnosti grozljivo poročilo. Vse kaže, da so bili novinarji vnaprej pripravljeni na pokrivanje te grozne tragedije: na prizorišču so bili nastavljeni profesionalni igralci in »tožniki«.

Kaj pa se je zgodilo 24. januarja v Mariupolu?

Na predvečer 23. januarja je vodja tako imenovane DLR Zaharčenko v svojem govoru, ki so ga prenašali vsi ruski TV-kanali, napovedal napad na Mariupol. Sledila je nova strašna tragedija: med obstreljevanjem vzhodnega dela mesta, ki so ga izvedli proruski uporniki teroristi z raketnim sistemom »grad« in »uragan«, je umrlo 30 ljudi, med njimi tudi otroci, ranjenih pa je bilo 95 ljudi, med njimi devet otrok.

Kar se je zgodilo v Mariupolu, ni samo teroristično dejanje, pač pa zločin proti človeštvu, ki je v pristojnosti haaškega sodišča. Misija OVSE je že povedala, da so rakete priletele z območja, ki ga nadzorujejo proruski uporniki.

Poudarjam, da so streljanje na avtobus v bližini Volnovahe in streljanje na trolejbus na postaji v Donecku ter največja tragedija v Mariupolu členi ene same verige. Za vsem tem, recimo bobu bob, stoji Rusija, ki še naprej podpira teroristično dejavnost nezakonitih oboroženih skupin, ki se borijo proti Ukrajini. Pomaga jim v obliki dobro usposobljenega osebja ter z dobavo težkega orožja in opreme. Postavlja se vprašanje, koliko civilistov bo v Ukrajini še moralo umreti pod rokami proruskih upornikov teroristov, da bi mednarodna skupnost tako imenovani DLR in LLR razglasila za teroristični organizaciji, podporo, ki so je deležni, pa za podporo terorizma.

V slovenskem parlamentu so ustanovili parlamentarno skupino »Prijateljstvo z Ukrajino«. Najbrž ste se z njo že srečali; kakšna je bila vsebina srečanja?

Ena od sestavin dvostranskih ukrajinsko-slovenskih odnosov je medparlamentarno sodelovanje. Pri tem imata parlamentarni skupini prijateljstva, ki tradicionalno obstajata v obeh parlamentih ter sodelujeta pri razvoju in podpori medparlamentarnih vezi in stikov, pomembno vlogo. Zato je oblikovanje parlamentarne skupine Prijateljstvo z Ukrajino v novem slovenskem parlamentu ukrajinska stran sprejela kot željo po nadaljnjem razvoju in širitvi sodelovanja med slovenskim državnim zborom in ukrajinsko vrhovno rado. Pozdravljamo ustanovitev parlamentarne skupine.

V začetku januarja sem se srečal z njenim predsednikom Žanom Mahničem (SDS). Med srečanjem smo obravnavali zdajšnje stanje in možnosti za nadaljnje sodelovanje med parlamentoma obeh držav in vlogo, ki jo imajo pri tem parlamentarne skupine prijateljstva. Izrazil sem upanje, da bo omenjena parlamentarna skupina pripomogla h hitrejši ratifikaciji pridružitvenega sporazuma med Ukrajino in EU v slovenskem parlamentu. Prosil sem tudi, da bi podprla zahtevo ukrajinskega parlamenta, naslovljeno na ruski parlament in predsednika Ruske federacije, za takojšno izpustitev ukrajinske pilotke Nadežde Savčenko, ki so jo lani poleti zajeli proruski uporniki v Donbassu. Nezakonito so jo prepeljali v Rusijo, kjer je zadaj zaprta na podlagi lažnih obtožb. Poleg nje je v podobnem položaju, v zaporu v Rusiji, še nekaj drugih državljanov Ukrajine, ki so jih ruske oblasti nezakonito aretirale.

Kaj Ukrajina pričakuje od pridružitve EU in kakšna bo po vaše prihodnost Ukrajine?

Pot v EU bo za našo državo težka in zamudna. Vendar je to po moje edini pravi način nadaljnjega razvoja Ukrajine. Upamo, da bo naša država vzdržala v vojni, izvedla težavne, vendar ključne reforme ter s skupnimi prizadevanji ljudstva in vodstva države obnovila gospodarstvo. Zame osebno bo cvetoča (uspešna) Ukrajina v EU prihodnost mojih vnukov, ki bodo, upam, živeli v suvereni celoviti državi z vladavino prava za vse. Sem evrooptimist.

Na koncu bi rad poudaril, da je Ukrajina iskreno hvaležna Sloveniji za podporo evropskih teženj, suverenosti in celovitosti naše države Ukrajine v teh težkih časih.

Ukrajina zdaj bolj kot kadar koli potrebuje učinkovito pomoč in solidarnost naših partnerjev v EU in Natu. Le skupaj bomo lahko premagali grožnjo evropski varnosti, ki jo predstavljajo nezakonita dejanja Kremlja. Kot je pred kratkim poudaril predsednik Ukrajine Porošenko, zdaj ne bijemo vojne samo za ukrajinsko suverenost in ozemeljsko celovitost, pač pa se borimo za evropske vrednote, za svobodo in demokracijo na vsej evropski celini. Danes je to vprašanje globalne varnosti in s skupnimi prizadevanji moramo ustaviti vojno v Ukrajini. D

Neodvisna Ukrajina

26. avgusta 1991 je Ukrajina dvignila svojo staro modro-rumeno zastavo, ki simbolizira modro nebo nad zlatim žitnim poljem, in razglasila neodvisnost. Ukrajinci sodijo med najstarejše evropske narode. V razvoju Ukrajine so imeli pomembno vlogo kozaki. Ime kozak izhaja iz turško-tatarske besede

in pomeni navadnega svobodnega bojevnika. Kozaki so si sami volili poveljnike - hetmane. Kot vročekrvne pretepače so jih cenili poljsko-litovski kralji in tudi ruski carski dvor. Po zmagi kozaškega hetmana Bogdana Hmelnickega nad poljsko vojsko so kozaki leta 1648 razglasili samostojno državo, vendar so jih že po šestih letih Rusi prisilili, da so se jim priključili. Kljub temu so Ukrajinci v glavnem ostali zvesti zahodni Cerkvi. Rusi so v prejšnjem stoletju neusmiljeno zategovali vajeti in celo prepovedali ukrajinski jezik. Med prvo svetovno vojno so Rusi prisilno preseljevali narodno zavedne ukrajinske izobražence. Od premirja leta 1918 je bila Ukrajina samostojna država, vendar se je morala po državljanski vojni spet predati in se pridružiti Sovjetski zvezi. D